

og Paaftandene dertil give Anledning, endvidere kan bestemmes, at en Part, efterat hans Modpart har ført det ham paalagte Bevis, kan bevise andre Fakta, der ophæve eller svække Virkningen af hint, og saa fremdeles videre. I denne Kjendelse fastsættes tillige en senere Retsdag, paa hvilken den vedkommende Part skal møde for at opgive, paa hvilken Maade han agter at føre det ham paalagte Bevis.

Nun hvor der er Fare for, at et Bevis kunde gaae tabt, kan Retten selv forinden Forhandlingernes Tilendbringelse tilstaae Udsættelse til dets Førelse, hvormed der iøvrigt forholdes efter de her forestkrevne Regler.

§ 35.

Efterkommer Parten ikke det ham i Overensstemmelse med Slutningen af foregaaende § givne Paalæg, bliver Sagen, saafremt Modparten gjør Paaftand derpaa, at optage til endelig Dom.

Naar han derimod møder og opgiver, hvilke Bevismidler han agter at benytte, afgjør Retten efter deres Bestaafenhed, om og da hvilken Udsættelse der kan tilstaaes ham til at føre det af ham opgivne Bevis.

§ 36.

Vil Parten navnlig føre det ham paalagte Bevis ved Vidner, maa han begjære Udsættelse til at føre dem. Forsaavidt de ere bosatte i Staden Kjøbenhavn eller paa dens Grund, har han at begjære ansat en Retsdag til deres Afhøring. Hertil kan vel vælges en Tid udenfor de ordentlige Retsmøder, men Vidnesførelsen, der iøvrigt protokolleres, og med Hensyn til hvilken der i det Hele forholdes efter Lovgivningens almindelige Regler, skal dog foregaae i Overværelse af samtlige de Dommere, der skulle deeltage i Sagens Paadømmelse.

Vil Parten føre Personer som Vidner, der boe udenfor Staden Kjøbenhavn og dens Grund, er han pligtig at opgive disse i det i Beviskjendelsen fastsatte Retsmøde. Saafremt da Modparten paaftaaer, at de opgivne Personer ere aldeles ulovfaste som Vidner, eller at der af andre Grunde ikke ved deres Afhøring vil kunne opnaaes Noget til Sagens Oplysning,

afgjør Retten efter forudgaaet Forhandling, om Sagen bør udsættes efter deres Førelse, hvilken Parten i bekræftende Fald foranstalter overensstemmende med Lovgivningens almindelige Regler, hvorefter Udskrift af Vidneforklaringerne fremlægges i Retten.

Er Vidner, der boe i Staden Kjøbenhavn eller paa dens Grund, ved Sygdom eller af andre Aarsager forhindrede fra at møde i Retten, afhøres de hjemme ved Rettens Formand i Overværelse af Justitssekretæren, og Udskrift af Forklaringen fremlægges i Retten.

Vidnerne stævnes med Aftens Varsel.

§ 37.

Syns- og Skjønsmænd udmeldes af Retten, forsaavidt Forretningen skal foretages i Staden Kjøbenhavn eller paa dens Grund og afhjemles i Retten, og kan Formanden enten af egen Drift eller paa Opfordring af et af Rettens andre Medlemmer eller af en af Parterne inden Afhjemlingen rette Spørgsmaal til Syns- og Skjønsmændene om Punkter, der ikke ere fuldkomment tydelige. Mændenes Svår blive at tilføre Protokollen.

§ 38.

Naar en Part har ført det ham ved Kjendelsen paalagte Bevis, er Modparten altid berettiget til fra sin Side at føre Bevis for at svække Gylbigheden af hint; men han maa da usfortøvet foretage de fornødne Skridt hertil. Med Hensyn til dette, saavel som med Hensyn til det Bevis, som han i Overensstemmelse med § 34 maatte ville føre for Fakta, der ophæve Virkningen af de af Modparten beviste, forholdes iøvrigt i det Hele efter de i de foregaaende §§ givne Regler. Den i Lovens 1—13—12 befalede Indstævning af tidligere førte Vidner bortfalder i Sø- og Handelsager.

§ 39.

Naar Bevisførelsen er sluttet, fastsætter Formanden en Dag, paa hvilken Forhandlingerne om Resultaterne deraf kunne foregaae. Under disse kan hver af Parterne to Gange tage Ordet. Naar de ere sluttede, optages Sagen til endelig Dom.